

ויסטן היו אודן

מאנגלית: שי אריה מזרחי

נפילת רומא

לסיריל קונלי

לא יהיה שלום

העמודים נחבטים שוב ושוב בגלים;
בשדה ריק הגשם
מצליף ברפכת נטושה;
פורעי חוק ממלאים את מערות ההרים.

שמלות הערב נוצצות בהדר;
נציגי אוצר המלך רודפים
אחר משתמטי המס הנמלטים
דרך תעלות השופכין של ערי ספר.

טקסים אישיים של פשוף שולחים
את זונות המקדש לישן;
כל אוהבי הספר דואגים לשמור
על חבר דמיוני עמו משוחחים.

קטו הצנוע יכול
לדבר בשבחם של הסדרים הישנים,
אך הימאים המוכנים לזנוק
מצפים להשתכר כדי לאכל.

מטותו הרחבה של הקיסר חמימה
כאשר פקיד חסר חשיבות
כותב אני לא אוהב את עבודתי
בתבנית רשמית ומצעצעת.

לא מחננות ברחמים ובשפע,
צפרים קטנות עם רגלים אדמוניות,
יושבות על ביציהן המנמרות,
עיניהן על העיר מפת השפעת.

בכל מקום אחר, המוני עדרים
נרחבים וגדולים של אילים,
נעים דרך הבוץ הזהב, מילים על מילים,
בשקט ובמהירות במשורים.

למרות מזג אויר בהיר ונעים
חייך שוב על הערך הטוב שבך
ועל הצבעים החזורים והמתבהרים, הסערה שנתה אותך:
עם זאת, לא תוכל לשכח
את החשכה שהסתירה את התקוה, את רוח הפרצים
שחזתה את נפילתך.

אתה חייב לחיות עם הידע שלך.
הרחק, שם מעבר, חוץ ממך, יש אחרים,
במציאות הזויה, ללא ירח, לא שמעת עליהם
אך הם שמעו עליך,
לא ידועים במספר ובמין:
והם לא אוהבים אותך.

מה עשית להם?
כלום? כלום זאת לא תשובה.
ובסוף תאמין – איך היית יכול שלא? –
שכן עשית, כן עשית משהו.
תמצא עצמך מיחל לגרם להם לצחוק,
תשתוקק לחברות שלהם.

לא יהיה שלום.
הלחם חזרה, על כן, עם כל האמץ שבה,
וכשתתקל בהתנצלות לא אבירית,
טהר מצפונך וזכר:
הסבה שלהם, אם יש להם כזאת, היא מאומה בעיניהם;
הם שונאים לשם השנאה.

ויסטן יו אודן, 1907-1973. נולד: יורק, אנגליה. היגר לארצות הברית, שם שב לחיק הכנסייה האנגליקנית.